

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦЬ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні: 229-26
Адреса для телеграм: Діло Львів
Корго: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеської Лекції.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5.00 зол.
Частірічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у чл.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИЙ 20 сот.

ГАЛИЦЬКА КАСА ОЩАДНОСТІ У ЛЬВОВІ

НАЙСТАРША ОЩАДНОСТЕВА
ІНСТИТУЦІЯ
— ОСНОВАНА В 1843 Р. —

ОЩАДНОСТЕВІ КНИЖЕЧКИ
З ПОРУКОЮ ДЕРЖАВИ

Засяг ділання: Ціла Східна Галичина
ЗАМІСЦЕВІ ВПЛАТИ П. К. О. 500.198

Центральний Кооперативний Банк „Красний Союз Кредитовий“ у Львові, вул. Третього Мая 15.

приймає вклади ошадности і як централь кредитова для українських кооператив усіх видів дає кредити на піднесення господарства і промислу

„Народна Торговля“ БАЖАЄ ВЕСЕЛИХ СВЯТ

І просить закупити на свята в її складах:
МУКУ, ЦУКОР, МІД, МАК, ОРІХИ,
РОДИННИ, МІГДАЛИ, ГВОЗДИКИ
— КАВУ — ЧАЙ — ВИНА. —

1-2

ТРЕБА ОЩАДЖУВАТИ!

Але найкорисніше скласти свої ошадности на премійну вкладкову книжечку

Кооперативного Банку „Дністер“

у Львові, вул. Руська Ч. 20.

за яку можна одержати крім звичайних відсотків ще й премію за ошадність 25—100 зол.

Хто сіє вітер...

Львів, 17. квітня 1937.

Недобрі звістки приходять з краю. В одних селах творяться „мадридські фронти“, при чому гурра-патріоти воюють з усіми, хто не хоче прихилити їхньої диктатури, в інших справжній такий комунарі є провокуючою стороною, в інших знову люди, які зовуть себе націоналістами, признаючи тільки собі взаємно рівний відсоток націоналізму, — зводять взаємні порахунки. А все при допомозі п'ястуків і була. Наче би перед українською дійсністю не стояли ніякі інші проблеми і наче би про ніщо інше не треба турбуватися, як тільки про захоплення „монополічних впливів“ у читальні чи рідношкільному кружку, у селі й повіті. Ненавче би „105-відсотковий“ і „95-відсотковий“, і радикали і уніаді і т. зв. безпартійні католики не стояли у кожному галицькому селі й містечку віч-у-віч тих самих практичних питань, що рішення про бути-не-бути українства: українських впливів у самоуправі, українського культу. й господар. розвитку, боротьба за ідейний зміст праці. В тому й річ, що здебільша ті гоме-ричні бої (читай: жалюгідні бійки) діються там, де про працю взагалі менше мови, ніж про доктрини. Та й про доктрини люди мають дуже кумедні поняття. І про який ексклузівизм може бути поважно мова, коли хтось хоче практично вести на селі боротьбу проти безграмотності, п'янства, неробства, громадянської байдужності, визиску місцевим чужонаціональним крамарем?

Але в даному випадку не хочемо заглиблюватися у міркування, що тісно в'язуться з найповажнішою і найскладнішою сучасною українською проблемою, знаємо вже під назвою проблеми нац. консолідації. Пишемо ці рядки просто під враженням кількох звісток, що їх принесла редакційна пошта від наших краєвих дискусуючих та інших українських газет. Сокальщина, Равщина, Рогатинщина. Але перед веде Сокальщина: той повіт, в якому чи не найсильніші впливи „105-“ і „95%-их“, які зрештою — в свою чергу — теж діються на ріжні групи й відтинки, між якими є і т. зв. ФНЕ. А ось у тій Сокальщині за розмірно короткий час кількох тижнів-місяців було щось десять нападів на тамошніх членів ФНЕ. „Батьківщина“ впевняє, що це жертви „бандитів, які підшмаються під „українських націоналістів-революціонерів“ та бе у дзвін тривоги, представляючи справу у найчорніших красках немов українська нація докотилась уже на сам край пропасти, звідки може вирятувати її (очевидно!) тільки й виключно — ФНЕ.

І тут доходимо до другої сторінки медалі. Перша аж надто ясна: ніодна культурна людина, без огляду на політичне та віроісповідне підбіння, не може погодитися на методу боротьби — п'ястук і була. П'ястук і була у громадянському житті — це прояв і морального здиціння і політичної глупоти. П'ястук і була не може бути виправданий „суспільною справедливістю“, бо тоді треба би привертнути право громадянства установі самосудів та перечеркнути всі теорії, що ними оперує соціологія, а коли підходити до методу п'ястуків і була з погляду доцільності, то чейже викликають вони тільки реакцію у формі

Колегіяльна управа в Г.П.У.

Як подають з Москви, Сталін віддав провід ГПУ колегії зложеної з маршала Егорова, прокуратора Вишинського та комісара Єжова (що дотепер кермував тією установою самостійно).

„Берлінер Тагесблат“ інформує, що центральний виконавчий комітет зліквідував військові частини ГПУ. Зате утворено корпус жандармерії, що підлягатиме генеральному штабові і повинитиме в червоній армії функції політичної поліції.

АМЕРИКА НЕ ДОЗВОЛЯЄ ПОСТАЧАТИ МАТЕРІЯЛИ НА РОЗБУДОВУ СОВІТСЬКОЇ ФЛОТИ.

Райтер повідомляє: ССРС звернувся до двох американських фірм, щобні доставили йому матеріялів на будову нового панцирника, що буде мати 16-цільові гармати. Американський уряд не дозволив на те, додаючи, що не дав би дозволу і тоді, коли би йшло не про ССРС, лише про іншу державу.

На еспанських фронтах нічого нового.

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОМУНКАТ.

Національна радіостанція подає, що на мадридському фронті зовсім спокійно. Команда оборони Мадриду признає, що невдачі в університетському місті погіршили положення червоних у Каза дель Кампо. Між Мадридом і Гвадалахерою національні літаки заатакували червоних, які зосереджувалися. На відтинку Авілі національні війська заняли Наваль дель Маркес.

КОМУНКАТ ЧЕРВОНИХ

Рада оборони Мадриду повідомляє, що на фронті Теруельо червоні заняли села Відіедо, Лідон і Архате, загрожуючи національній станівищі в Селлас. В тій операції брали участь летунські ескадри; дійшло до битви у повітрі, в якій зістрілено один національний літак.

Закладайте кружки і Філії „Відродження“!

Хто буде посередничити між Бургосом і Валенсією:

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛЬТ

Як подає „Пті Парізієн“, у Злучених Державах ходить чутка, що Франція й Англія запропонували Рузвельтові посередництво в еспанській громадянській війні.

Американські політичні кола сумніваються, щоб Рузвельт мішався до європейської справи, в якій Злучені Держави не є безпосередньо заінтересовані.

ЧИ БАНКИР МАРЧ?

Кореспондент „Матену“ з Лондону повідомляє, що там буцімто йдуть переговори над посередництвом між обома еспанськими урядами. Переговори веде відомий еспанський банкір Хуан Марч, що у початках громадянської війни посередничив між ген. Франком і прихильниками йому фінансистами. Недавно він — як кажуть — стрінувся в Римі з представниками еспанських національних код.

Згода в комітеті неінтервенції.

Останнє засідання підкомітету неінтервенції пройшло незвичайно гармонійно. Добачують у тому дипломатичний натиск Англії та Франції на ССРС, Німеччину й Італію.

Совітський амбасадор Майський перестав налягати на те, щоб комітет вислав до Еспанії слідчу комісію, яка мала би ствердити, що Італія порушила договір неінтервенції. Москва

готова приступити до переговорів про евакуацію совітських добровольців з Еспанії.

Амб. Гранді заявив, що й Італія готова зараз почати переговори на ту тему. Зрештою римський уряд пропонує, щобні з Еспанії забрали крім добровольців також „особи, що можуть причинитися до загострення конфлікту“; йде про комуністичних агітаторів.

Присилайте передплату!

Єдиний християнський склад

393 6—20

ГОТОВИХ МУЖЕСЬКИХ ОДЯГІВ
СУКНА І МАТЕРІАЛІВ НА ОДЯГИ

ТАДЕЙ ЦВЕТАВЕР

вул. Коперника ч. 5.

Тел. 238-43.

таких саміснських пастушків і буюн. Мабуть, щодо цієї сторінки медалі нема ніяких ріжниць думок, а шийком хіба думок тих, які самі до вартості своїх думок не прикладають ніякого значіння, бо дають перед ними першество — буюн.

Але друга сторона медалі цієї історії мабуть декому неясна. Ніщо у світі не діється без причини. І сокальські, ранські, чи рогатинські „герої нашого часу“ не зродилися з пустки. Булоб теж найбільшою несправедливістю, колиб уважати їх дітьми або нащадками підпілля, дітьми природних, хоч провідниками непередбачених, супровідних явищ підпільної організації. Ні: те, що сьогодні діється у Сокальщині, Равщині, Рогатинщині — це плоди безприкладної і безгранничної демагогії, без огляду на те, хто що демагогію і проти кого ширив, хто демагогією як найінгидішню зброєю воював. Тягати у хвості настроїв, підешуватися вулиці, жирувати на рідній скандалистці, обкидувати політичних противників (чи, бувало і таке — однопартійних діячів!) найпоганішими закидами, громити всіх і вся та тільки себе одного вивисувати, — ось що створює атмосферу безвідповідальності, морального розхитання, хаосу та озлоблення, атмосферу, в якій кожний молодець виростає у своїх очах на повноправного судю.

І тут треба спитати панів із ФНЕ: хто може похвалитися чи не найбільшими заслугами при авторюванні цієї жахливої атмосфери? Чи не знайде само собою, немов автоматично, насувається, коли читати нелепі виводи про галицьких „отаманчиків“ та „отаманів“? І що по инішній день робить ФНЕ, коли буквально кожна стаття в „У. Вістях“ чи „Батьківщині“, хоч би на теми „Слон і Україна“, мусить кінчатися рефреном: єдиним спасителем нації є ФНЕ, єдиним ліком на всі лиха всього світу є — вписатися до ФНЕ? А вся ота фанфаронада з титулами, жєстами, присягами і т. д., чи це не є дальше ширення політичного примітивізму й суспільної деморалізації? Чи еготизм та ексклюзивізм ФНЕ не є запереченням засад лібералізму й толеранції у громадсько-політичному житті?

Безперечно ФНЕ та його відповідальні творці з часів, коли ФНЕ ще не існував, не є єдиними винуватцями. Але вони безперечно знаходяться у їх першому ряді. Належать до тих сівачів мітру, що викликали инішню бурю. Тільки та буря не тільки по них. Не по всьому національному житті. І всі ми мусимо цієї бурі протиставитися. Тільки кожний мусить знати своє місце і по мірі „заслуг“ своїх — бути скромним.

—о—

„e-comp“

Українська Вирібня Радіоприймачів

доставляє

батарейні і мережні радіоприймачі найкращої якості на догідних умовах.

НОВИНА: Детекторні голосники на провінцію.

Замовляти безпосередньо у нашій крамниці, або письменно:

„e-comp“ Львів, ул. Синстуська 29. тел. 203-30.

Мала Антанта й Італія.

(Від нашого кореспондента).

Рим, 12. квітня 1937.

Недавно гостював у Білгороді президент чехословацької республіки Бенеш, якого Югославія приймала з усіма почестями, як владжиться голові держави заприятельної і заступникової братнього слов'янського народу.

Та ця візита доктора Бенеша в столиці Югославії не була лише виразом міжнародної чести, як це буває звичайно між державами, що живуть у приязні і зв'язані союзом. Вона мала, головню тепер, величезне політичне значіння.

Річ відома, що президент Бенеш є одним з головних творців Малої Антанти, яку він ще підчас свого урядування як міністр закордонних справ Чехословаччини провадив з питомим йому хистом великого дипломата. Пріродно, що саме його вислали до Білгороду із завданням ритувати свою дитину, Малу Антанту, якою потрясли останні міжнародні події, головню Італійсько-югославянський договір.

Коли Італія та Югославія підписали договір, французька преса, від лівої аж до правої, заговорила про кризу в Малій Антанті. Та щоби оцінити відповідно цілу вагу причин і розвитку цієї кризи, преса очікувала рішення із засідання постійної ради Малої Антанти, яке відбулося майже негайно після візиту міністра закордонних справ Італії в Білгороді при участі міністрів закордонних справ Румунії і Чехословаччини.

Та, так само як білгородська конференція Малої Антанти закінчилася успіхом погляд Стоядиновича, Париж, який також дуже заінтересований у Малій Антанті, поставив всі свої надії на Бенеша, який дійсно розвинув підчас свого побуту в Білгороді явесь свій хист державного мужа, щоб переконати регента, князя Павла і президента міністрів Стоядиновича, що Югославії лише по дорозі з Малою Антантою, з Францією і Лігою Націй надопустити до ослаблення цієї політичної групи. І під цим оглядом треба його шважати не лише як найбільше авторитетного заступника чехословацької, але також і французької політики.

Та красномовність доктора Бенеша на мала того успіху, якого він собі сам бажав і надії, які Париж покладав на його особисту інтервенцію не сповнилися. Стоядинович оборонив свою політику і Бенешові не залишилося нічого іншого, як схилити голову перед мотивами, які йому вложив президент міністрів Югосла-

вії. Як найбільшу концесію Бенеш одержав приречення, що на найближньому засіданні постійної ради Малої Антанти, Стоядинович представить проект нового договору між членами цього союзу.

Важко нині передбачити, як буде виглядати цей новий проект, та одно можна з певністю сказати, що цей союз не буде мати вістравершеного проти Італії, напакі буде мусити числитися з новою ситуацією створеною на Адріатичному морі.

Не диво, що Італійська преса твердить, що коли Мала Антанта хоче і надалі задержати свої життєві функції, то буде мусити вибрати

„ЗОРЯ“ ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ
О. ЛЕВИЦЬКА І СКА

у Львові, вул. Кордєвського 30.
Тел. 260-04. ПКО 503.401.

поручає власні виробні найкращої якості:
ПАСТУ до взуття „Елєгант“ терп. і воск. у всіх
красках

ПАСТУ до взуття „Елєгант“ лано, в губах у всіх
красках

ПАСТУ до підлоги „Французька мрія“ (Фротеру
мату і фарбуючу)

ШІСК до підлоги — ШІНКУ до білизни помалюву
корону — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до
шкір — ШІСК шевський — СМОЛУ шевський чорну
і білу — МУХОЛАПКИ.

2732

нову дорогу, застосувати нові ідеї, відкинути деякі мертві тягарі та шукати зв'язків з іншими державами: одним словом буде мусити приспособитися до свого дійсного нового міжнародного становища. Та не лише Італійська преса є такої думки. Самі французи признають, що політика Блюма потерпіла в Білгороді невдачу, а колишній французький прем'єр Тардіє вважає договір між Італією та Югославією завершенням середземної політики Мусоліні, якої дорога йшла через Відень, Будапешт, Бухарест, Софію та Анкару.

Також англійська преса зазначає сприт Італійської дипломатії, якій вдалося покласти край напруженому становищу, що від десяти літ гризав між Італією і Югославією.

Як я вже згадував в моїй попередній статті про нову орієнтацію в балканському союзі, до якого також Югославія належить, що перебірку політичних позицій можна було передбачити. Нині, коли зросла повага Білгороду, про що свідчить вже заповіджена візита турецьких державних мужів в Югославії і в деяких колах передбачена візита угорського міністра закордонних справ, ба навіть і австрійського канцлера, можна припустити, що голос Стоядиновича буде рішальний серед Малої Антанти.

Чи вона житиме чи загине, це залежатиме від того, чи чехи дадуться повести цією новою дорогою, а в дальшій мірі від політичної гри між обома осями: Рим—Берлін та Париж—Москва

Н. С. С.

Нехай наша молодь пише листи!

Новим засобом виховання стає нині листування шкільної молоді з чужиною. Завдяки ньому роблять молоді люди знайомості, мають аніміу гадок, виправляють свій світогляд, побільшають своє знання та досвід.

Возьмімо такої приклад: Бережанська гімназіяна молодь листується з німецькою. Лист, написаний в Дуйсбургу, Нїрнбергу, Гейльбруну, Гамбургу чи Берліна більше переконує молоді, ніж найдовші та найкращі змістом і формою лекції. Те, що учень довідався з листу, залишається довго в пам'яті живе і незатерте, при цьому користує молодь німецькою, бо довідується про такі речі, про які в школі ніколи не чула. І так наша молодь довідується, що кожна або майже кожна німецька дитина листується щомісяця з Францією, Англією, Америкою, Швецією та іншими державами, кожна пересічно з п'ятьма або й більше чужоземними одиницями або групами. З листів довідуємося, як виглядає життя німецької молоді: класи мають там від 12 до 25 учнів, (мені було аж соромно читати відповідь учня нашої четвертої класи, що та найвища класа, що має учнів приготувати до ліцеальних студій, числить у нас аж 63 учнів!); коєдукації там нема, бо хлопців треба виховати на мужніх громадян, дівчаткам треба дати повне жіноче виховання, а цього в одній і спільній школі осягнути не можна; учителями є головню мужчини, а лише у виняткових і конєчних випадках жінки, бо, мовляв, жіноча лєогіка та жіночий спосіб думання дуже часто для

справи виховання шкідливі; кожна німецька школа має свій сільський шкільний захист; там є приміщення для 30 гостей, окрема селя до науки, окремий рефектар, кухня, тощо; кожна класа відбуває свою науку по черзі тиждень у свіжій повітрі; таких тур припадає на кожен класу кілька в році; наша молодь довідується про спосіб індивідуального та збірного життя своїх ровесників у Німеччині. Замість даваної дев'ятої класи мусять хлопці відбавати рік практичної і спортивно-військової підготовки, а дівчата мають рік господарської практики, і щоби тоді можна їх прийняти до високих шкіл.

Як виглядає листування з чужинцями? Воно має дві форми: групове та індивідуальне. Групою пишуть листи: класи, чи гурток, і спільно вони покривають кошти кореспонденції. Практично є також вислати листи в одну місцевість з ріжних класів і від більше осіб у спільним листі. Індивідуальна кореспонденція є вже вислідом збірних листів; молодь сама добирає собі товаришів і теми, які їй найбільше до аподоби, вона сама покриває вже кошти листів. Учитель повинен лише яміло почати таке листування.

Як організувати його?

В Німеччині існує окрема урядова установа, що займається справою листів учнів, висланих на чужину: Deutschausländischer Schülerbriefwechsel im Deutschen Akademische Austauschdienst E. V. Berlin NW 40, Kronprinzenufer 13. — Dr. Petersen

НА СВЯТА

КУПУЮТЬ УСІ

обуву і панчохи

13⁹⁰

14⁹⁰

8⁹⁰
- 27-30

854/326

Жіночі пантофлики на паску
з бронзового і чорного боксу,
гарний і практичний модель

13⁹⁰

815/5/310

Жіночі півчеревики

з бронзового і чорного боксу на
ставковій обці, з модною ви-
шивкою до весн. костюму

15⁹⁰

6020/340

Жіночі човенця з чорної гемзи

на франц. обцасі, з модною
клямрою, шикований модель

16⁹⁰

811/310

Жіночі півчеревики з бронз.

боксу на піастов. обцасі, ви-
гідні і тривалі

14⁹⁰

Жіночі панчохи

шовкові матові і піямат. 1-а

2³⁰

априродн. шовку (висортвані)

3³⁰

905/3

Мужеські півчеревики

чорні і бронзові з Р. боксу,
шпилькові, найновіший модель
„Derby“

14⁹⁰

905/1

Мужеські півчеревики

чорні і бронзові, дешеві, тривалі
і вигідні

12⁹⁰

913/8

Мужеські півчеревики

чорні і бронзові з 1-а боксу,
шпилькові, модний, статний фа-
сон

16⁹⁰

1917/1

Мужеські півчеревики

чорні і бронзові з 1-а телячого
боксу, пасова шиті, в найнові-
ших моделях

19⁹⁰

„Комплет оказія“

3 пари мужеських шовк.
снарпнтон у різні кольорах

3³⁰

1 пара зол. 1.16

8905/3

Дівочі і хлопчачі

реклам. півчеревики, чорні і
бронз. з 1-а Р. боксу, шпиль-
кові в. 27-30
в. 31-35 10.90 | вел. 36-40 12.90

8⁹⁰

885/2

Дитячі рекламні пантофлики

лякерів, бронз. і беж, ел-
стичні і вигідні в. 20-22
в. 23-25 8.90

5⁹⁰

386/1

Дівочі бронзові пантофлики

з м'якого боксу, шпилькові
до вшавання, найновіший мо-
дель в. 27-30
в. 31-35 10.90

8⁹⁰

885/3

Дитячі пантофлики

бронз. з 1-а телячого боксу,
спец. елст. виконання в. 27-30
в. 31-35 11.90

9⁹⁰

Лякерів і зол. дорожч.

Дитячі панчішки елст.

з правд. манко зол. 1.20, 1.-

80 сот.
90 сот.

Фільденос 1-а 1.80, 1.20,

Крім цього маємо на складі
кількасот артикулів найновіших
весняних і літніх моделей, від
найскромніших до найвибагли-
віших.

Del-Ma

МОЖНА ДІСТАТИ У ВСІХ ФІЛІЯХ.

Крім цього маємо на складі
кількасот артикулів найновіших
весняних і літніх моделей, від
найскромніших до найвибагли-
віших.

Через посередництво провідника тої цен-
тралі д-ра Петерзена можна навізати контакт
з поодинокими школами. Хто з учителів хотів
би це зробити, нехай пише на подану адресу,
при тім може покликатися на мене і на це мое
звідомлення. До листу нехай рівночасно долу-
чить спис з докладними адресами клас та осіб,
що хотять кореспондувати; індивідуальні ко-
респонденти можуть подавати свої приватні до-
машні адреси. Німецька централь сприймає ли-
сти у відповідне місто.

Подібну кореспонденцію молоді варто би
з організувати до інших народів та держав. На-
ша молодь повинна би передусім писати листи
у межах своєї держави, щоб пізнати себе вза-
ємно. Отже кожна школа повинна завести в се-
бе листування збірне та поодинокі з усіма ча-
стинами та осередками культури в державі,
отже такими містами, як Львів, Краків, Варша-
ва, Познань, Гдиня, де скрізь живе багато зем-
ляків.

Наша молодь повинна би теж листуватися
з польською молоддю, щоб знайомитися з чу-
жим середовищем і чужими поглядами, як теж
знайомити тих, що нічого не знають про нашу
культуру та наші звичаї.

Міжнародня виміна листів повинна проста-
гатися на всі сусідні краї, народи та держави, з
відтак всі важні осередки сучасної культури,
у різних частинах світу. Само собою розумі-
ється, що всяка тенденція та всяка агітація,
получена зі злободенними справами, силою між-
народнього права у таких листах виключена
і найшла би на чужині та у краю різкий осуд.
Листуванням повинні би в нас зайнятися учителі
чужих мов, історики, географи, природники та
опікуни збірних і загальних організацій молоді,
а взяти в ній участь могли би також наші спор-
тові, змагові та культурно-мистецькі організа-
ції, яким не раз дуже придалось би переоргані-
зувати свою працю на європейський лад.

На кінець одна завага: погана атмосфе-
ра витворила в нас чимало провокаторів і
шкідників у кожній чесній справі, отже треба
дуже пильно стежити, щоб до листів не дістали-
ся темні характерні, які могли б уся справу спря-
мувати на небажаний шлях. Школа та опіку-
нські повинні знати про все, що до школи та її вихо-
ваниців приходить і що від них виходить у світ.

Д-р Василь Левицький.

У ЦАРСТВІ СТАЛІНА.

ПРИМИТИВНЕ БЕЗБОЖНИЦТВО.

(КАП) Світські безбожники, язасують со-
бі, що їхні зусилля віничуться що раз то менши-
ми успіхами, звертають увагу на те, що необхід-
но піднести рівень протирелігійної пропаганди,
модернізуючи її. Оклепаний „науковий“ матеріал,
яким послуговується протирелігійна пропаганда,
не витримує вже критики. Як стверджує Фіде-
лес у книжці „Проти змеханізування у протире-
лігійній пропаганді“, молода совіська інтеліген-
ція, що працює науково, відвертається від ба-
нальних, перестарілих шаблонів Марксового ді-
алектичного матеріалізму.

„ВИЗВОЛЕНА“ ЖІНКА

Як виглядає життя жінки в умовинах сові-
ських злиднів, бачимо з листа одної громадянки
міста Усмана (Вороніжчина), що його надруку-
вала „Правда“. Для неї машина до прання це те-
досажливий ідеал, газ і електрика — утопія май-
бутнього. Балія, горшки та спільна кухня абсо-
рбують ціле життя совіської жінки, не лишають
їй часу на виховання дітей.

Перед змінами у бельгійському уряді?

Дотепер не вирішено, хто буде наслідником
міністра справедливості Бовеса; наради уряду в
цій справі не дали ніякого висліді. Найбільші
сруднощі насуває опозиція лібералів проти ам-
ністії для фламандських активістів, що їх засу-
дили підчас великої війни за державну зраду. Го-
лоряті, що треба рахуватися з дальшими зміна-
ми в уряді: теку справедливості дістав би като-
лик, зате до уряду увійшов би інший ліберал. Лі-
берали мабуть на те не погодяться, бо вони хо-
чуть затримати теку справедливості.

ВАН ЗЕЛЯНД ВИБИРАЄТЬСЯ ДО АМЕРИКИ?

Брюссельський кореспондент паризького ча-
совику „Le Tan“ повідомляє, що бельгійський
п'ємієр Ван Зелянд виїде на запрошення прези-
дента Рузвельта з офіційною візитою до Амери-
ки 20. червня ц. р. Ця візита дасть нагоду Ван
Зеляндові відбутися наради з Рузвельтом про го-
сподарську відбудову світа.

В АРГЕНТИНІ УБИЛИ НІМЕЦЬКОГО НАЦІО-
НАЛІСТА.

До Берліна дійшла вістка про таємниче вби-
ство члена націонал-соціалістичної партії Носи-
фа Рідла в Аргентині. Рідль мав 40 літ і був про-
відником партійної організації у Віллі Баластер
в Арген. В неділю, коли Рідль вертався домі,
напали на нього два мужчини, які його убили.

Німецька преса припускає, що вбивстві тре-
ба шукати в жидівсько-комуністичних колах.

По широкому світі.

139 американських кораблів відплило до Га-
вайських островів, де відбудуться маневри. Інші
морські маневри відбудуться на Алясці.

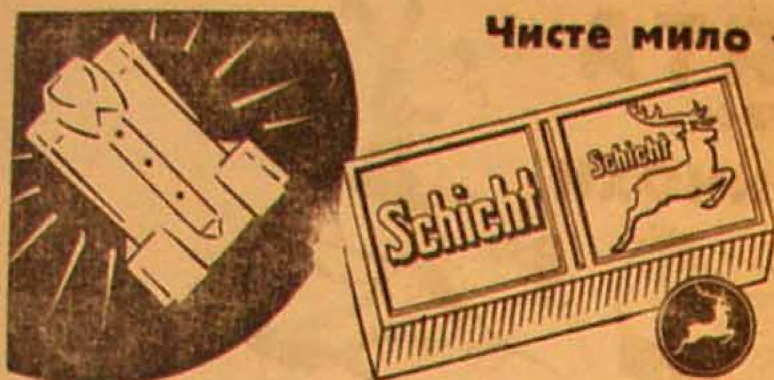
На Філіппінських островах вибухло пов-
стання тубильців з джунглі, що опанували сто-
лицю провінції Лана-Дансала.

1.000 голандських робітників у амстердам-
ських верфях застрайкувало, домагаючися під-
вишки платень.

Польський міністр Роман був на аудієнції у
бельгійського короля та переговорював з премі-
єром та міністрами: закордонних справ і госпо-
дарки.

Аргентинські партії порозуміються, щоб
видвинути кандидатуру міністра скарбу Робер-
та Ортіза на президента.

У Румунії відбулися вибори до бухарештен-
ської міської ради. Ліберали дістали 32 мандати,
національно-соціалістична партія 4

КАРТИНА З ЖИТТЯ ФРАНЦІЇ.

50-ліття священства кардинала Жана Вердіє.

(ВІД ВЛАСНОГО КОРЕСПОНДЕНТА.)

Париж, 11. квітня

Величава париська катедрал Нотр Дам сяла в Парижі тисячами світел. На піднесеному престолі, біля вітара, займає місце папський нунцій, а по двох боках крилоса засіли кардинали, архієпископи, єпископи та духовенство Франції. Сотки черців і черниць. Тисячі публіки, сила генералів, між нею відомі полководці зі світової і колоніальних воєн Франції: генерали Веган, Гуро, Кастельно. Президента республіки заступив його жінка, пані Лебрен. Хор, оркестра й органи супроводжують торжественне богослужіння, яке править париський архієпископ кардинал-ювіляр Вердіє в оточенні капітули.

Величезний диван покриває долівку катедралі із витесненим рисунком Богородиці та написом „Боже, хорони Францію!“

Непорушена юрба вірних слідує очима за гією пишною живою картиною фіолетів, пурпурів, золота і срібла біля вітара.

Релігійний церемоніал переривають щоразго нові вистріли з апаратів кінематографічних та пресових знімків, а кардинала, що цебрує, фотографують повні дві години кількисот разів.

Кардинал Вердіє є одною з найпопулярніших і найбільше люблених осіб Парижа. За кілька років свого володіння на париському владичому престолі (раніше був він професором духовної семінарії) кардинал Вердіє побудував сто нових костелів. Під його проводом зросли та набрали сили католицькі робітничі синдикати. Він є теж

великим протектором католицького руху між французькою молоддю.

Католицький рух у Франції дуже живий та сильний і французькі католики представляють собою велитенську суспільну французьку силу. А в заморській Франції праця і самопосвята французьких черців та черниць є передовим чин-

Прометей потрясає кайданами.

10-й РІК ПРАЦІ ПРОМЕТЕЙСЬКИХ НАРОДІВ.

Прометей, прикований кайданами на підхмарній скелі Кавказу — це символ боротьби за справедливу перемогу. „Прометей“, існуюча від 1928 р. у Варшаві Ліга поневолених Москвою народів, це організація, якої головною метою є: зблизити на культурному й товариському тлі емігрантів з України, Азербайджану,

ником у поширенні престижу і влади європейської метрополії. „Де навіть воля боїться ступити ногою, там відважно йде чернець, несучи в імені Христа теж і велич нашої батьківщини в найдавнішій і недоступній землі нашої імперії“ — скільки то вже разів признавали це в парламенті міністри і послі!

Атім про те, яке значіння мають католики у Франції, найкраще показують ці всі заклики французьких комуністів до католицько-французьких.

Французькі католицькі університети і високі школи мають світову славу. Париські публічні бібліотеки „чорніють“ від темної ноші читаючого і студуючого французького духовенства. А про те, який вплив мають священники у французьких селах, і як з ними мусять рахуватися місцеві війти — навіть ті з соціалістичної чи хочби й комуністичної партії — всі знають у Франції.

Але вернімось у катедрал Нотр Дам. Відправа вже кінчиться. Священники роздають кожному присутньому на богослужінні образок Богородиці, де на відворотній сторінці є відручне літографоване письмо кардинала: „Я благословлю і дякую всім тим, що були ласкаві молитися за мене — Жан кардинал Вердіє — архієпископ Парижа“ і дати ювілею 1887—1937.

Перед катедрою католицької організації просяють відвідаючого нунція окликами: Нехай живе папа! „Вів ле пап!“ — та оточують авто кардинала Вердіє, який щераз благословить юрбу, що підносить оклики: „Нехай живе кардинал!“ — „Вів ле кардинал!“ Юрій Студинський.

ХРИСТІАНСЬКА ФІРМА

„ВІЮН“ = Львів, ул. Кіліньського ч. 2.

(Тадей Слівінський) поручає шкільні торбинки і пенсери, наймоднішу французьку біжутерію, парасолі і парасольки та халатки і гудзики у великій виборі. — Ціни низькі!

Дону, Грузії, Ідель-Уралу, Криму, Кубані, Північного Кавказу й Туркестану та організувати їх для постійної і неминучої боротьби з більшовизмом.

Нізагал ми мало знаємо про діяльність тої організації, читаючи лише час до часу пресові комунікати-протести „Прометей“ проти більшовицько-московської політики у поневолені батьківщині прометеївців.

Тому, користаючи з нагоди, що саме в місті гиніли відбулись у Варшаві річні збори „Прометей“, приділимо дещо уважніше його важливі діяльності.

„Прометей“ існує від 1928 р. За недовгих десяти років своєї діяльності потрапив він об'єднати всіх чоловічих представників репрезентативних собою народів, гуртуючи всі еміграційні

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

У СВІТЛІ „ПРОПАМ'ЯТНОЇ КНИГИ“

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

Оснування й мета.

Наслідком постійного освідомлення української імміграції творяться зачатки великої організації, що мала в 1936 р. 4¼ мільйона доларів власного майна. А створило її кількох ідейних людей; не для себе, а для визискування, нараження на найгірші випадки українського робітництва.

Закарпатські українці прийшли вчасніше до Зау. Держав, ніж галицькі. Вони були під безмежним впливом своїх мадяронських, чи (у „кращому“ випадку) москвофільських священників. У 1892 р. створили ті священники „Соединение греко-католических русских братств“. До цієї організації приступили деякі з існуючих уже церковних братств (допомогових) галицьких українців. До управи того „Соединения“ належали й деякі галицькі священники. На зібранні того „Соединения“, що відбувалося 1893 р. у Скентоні, Па, викладав член контрольної комісії, о. Іван Констанкевич, зау. господарку управи робітничим майном. На це сказав о. Констанкевич: мадяронський священник, що він (К.) „трінор“ (зелений, себто свіжий іммігрант) і не розуміє, як в Америці ведуться діла. На це відповів йому о. Констанкевич:

— Галицьке, отче, кризь вікно. Там, як бачиш, стоїть при дорозі стопа. Він певно довше в Америці, як ви, а що він знає?..)

Галичани — на щасті — швидко зорієнтувались, що їм з мадяронами не по дорозі і по-

становили заснувати свою власну організацію.

При основинах було й кількох священників москвофілів. Вони то обстоювали, щоб у слові „руский“ писати два „с“, ніби на те, щоб легше було приєднувати закарпатців. Але о. Грушка, друкуючи статут, викинув одне „с“ (стор. 196). Та однакова незабаром треба було рішуче розійтися з москвофілами. На зібранні Союзу в 1902 р. збирались москвофіли перенести Союз у свої руки. Зорганізувались для цього і спровадили собі на само В. Гладика, редактора москвофільської „Правди“. Який був настрій москвофілів, може засвідчити така вітальна телеграма:

„Радьте на добро русского народа, но не попов радикалов, що отреклись віри отцов своїх і народности, і їх дурной України“.

Москвофіли добивались, щоб Союз мав в англійській мові окреслення Russian (московський) та щоб часопис писати етимологією. Але на тій нараді викинули з салі Гладика, відкинули слово Russian і постановили завести фонетичку. Так зачався чисто народницький, мало того: національний, український характер Союзу. Загалом — поза чисто національним означенням Союзу — не дали собі члени накинати ніяких додатків, а спроба завести в назві додаток „греко-католицький“ розколола Союз; частина відділилася і створила теперішній Український Союз, а трохи пізніше створилася нова організація: Союз Руських Греко-Кат. Церковних Братств „Християнська Любов“, що перетворилася на теперішнє „Провидіння“.

Так нечисленні — як їх називали — попки радикали, що основували У. Нар. Союз, мали на меті в першій мірі охорону інтересів працюючого українського іммігранта, якого треба було просвітити й навчити. В У. Н. Союзі мав український іммігрант навчитись, як поліпшити свої матеріальні обставини, як боротися за свої пра-

ва робітника, мав пізнати вагу, силу та значіння організованості, а попри те, забезпечити себе також проти всяких нещасливих випадків, хвороби, недуги, смерті.“

Основною ціллю У. Н. Союзу не була (як це виходило би з самої його суті) матеріальна сторінка, але ідейна, чуттєва. „Занадто велике підкреслювання фінансових завдань Союзу; занадто холодне розчислення його зисків чи матеріальних користей його членів; занадто велике відмежування його від політики (розуміючи під політикою національну чуттєву напругу); занадто різке відмежування його від старого краю, цього найголовнішого джерела, відки еміграція все черпала й черпатиме національні почуття і моральні соки — не принесло Союзові користі“. А далі: „Та національний сентимент, почуття кривди спільноти, особиста дружба, що довгі роки тисячі наших емігрантів до Союзу вважала, це такі цінності, з якими чужі інституції конкурувати не асиль!“

Такої широкої програми, такої діяльності, чисто ідейно-морального характеру, як це визначив собі У. Н. Союз, не має напевно ніяка асекраційна компанія на світі. Тому не буде ніякого дива, що говорять про У. Н. Союз — це те саме, що говорити про українську імміграцію загалом, про цілий її розвиток від кострубатого страшаківського індивіда до інтелегентного, свідомого своєї національної та людської вартості американсько-українського громадянина.

Коли кажемо, що Просвіта є матір'ю всіх українських товариств у краю, то з тим більшим правом можна сказати, що У. Н. Союз є батьком усіх українських товариств в Америці.

(Далі буде).

*) Д-р Лука Мишуга: „Український Народний Союз“, стор. 195.

*) Д-р Л. Мишуга: „У. Н. С.“, стор. 201.

*) Дмитро Галичани: „Запомогові організації в даний і тепер“, стор. 188.

*) Євген Ляхович: „Моральний вплив У. Н. Союзу“.

національні середовища біля своїх визвольних прапорів.

Завдяки частим дискусійним зборам, відам та відбиткам в ілюстрації „Прометей“ познайомились і багато чужинців.

Наслідки цієї праці видно вже сьогодні в італійській, австрійській, німецькій, скандинавській та деякій частині польської преси, що присвячують багато місця справі майбутньої війни з комунізмом та московським імперіалізмом. Зокрема Українці, як провідний націй серед прометейських народів, присвячують велику розлогу.

В десятому році праці треба бажати цій організації, щоб кінець доведи своєї діяльності святкували її члени вже у вілних батьківщинах.

(КТВ.)

Під увагу тим, що улаштовують мистецькі конкурси.

У нас часто якое товариство, фірма, чи установа оголошує конкурс на різного роду мистецькі проекти. Звичайно буває так, що визнається якусь невеличку суму грошей, нерідко смішно малу, і до такого й такого часу визнається мистців надсилати свої проекти. Добрі проекти звичайно не приходять і конкурс продовжується... з тим самим успіхом. Все це через те, що справа в нас поставлена зовсім примітивно, з обопільною шкодою для замовців і мистців. Дійшло до того, що в конкурсах останніх літ не бере участі ні один поважний мистець!

Яка в цьому причина? Справа в тому, що кожна фірма може безпосередньо звернутися до відомого мистця і замовити собі за відповідну винагороду потрібну річ, а тим, що даний мистець своїм підписом відповідає за мистецьку вартість зробленої речі (якщо це, розуміється, відомий і авторитетний мистець). Коли ж фірма улаштовує конкурс, значить, що вона хоче мати досконалий вибір з більшої кількості високоякісних речей добрих мистців. Але примітивно оголошений конкурс із дрібними нагородами — відпихає кожного мистця, що себе шанує, бо йому просто не випадає працювати на конкурсове ризико 2—4 тижні. Одночасно мистець добре знає, що по неважкому конкурсі фірма все одно зробить позаконкурсне замовлення, хіба, що видасть мало мистецьку річ і тим самим недоцільну річ. Якщо фірма згорі не годиться визначити нагороди бодай 2—3 рази більшої від звичайної ціни

праці, то шкода конкурс оголошувати. А тим часом у нас бувають поважні й багаті установи, які оголошують нагороди за більші проекти, що вимагають ніколи й тижні праці, по сто чи трохи більше золотих! Та тут іще не кінець справи: мистець не знає ніколи, хто буде рішення про його працю, бо зважаючи ніхто не подає складу журі, — річ, тільки у нас можлива! Не диво, що всі конкурси засуджені з нас згорі на невдачу, або беруть у них участь дилетанти.

Все те — примітивний і неважливий підхід до мистецької справи, тому не диво, що мистці

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОВОЛЮЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ

Gala

це мило, яке мусите
конечно випробувати!

Його гарний запах триває
аж до останку, а шкіра
зберігає його довго.

Його багата і лагідна піна
плескає шкіру, відсвіжувє
та робить цю гарною.

Його найбільша прикмета:
ціна 50 сотників і велика
видаєність в ужитті.

Незвичайне, як його назва.

реагують по своєму. Всеж таки, щоб цю справу на будуче хоч трохи налаштувати, треба порадити установам і фірмам притримуватись двох головних засад:

перша: якщо проекти мають бути на найвищим можливим рівні, сума нагороди мусить перевищувати індивідуальне замовлення і бути хоч трохи пристойною;

друга: оголошувати обов'язково склад журі, складеного з представників фірми і мистецьких знавців, без чого ніхто з мистців не матиме до конкурсів найменшого довіри, а самі конкурси такої поваги й рівня. Авторитетне журі може не признати нікому ніякої нагороди і мистці за це жалю мати не будуть, але ніколи своїх творів не будуть посилати в невідомі руки.

Це все треба взяти під увагу, бо інакше шкода навіть грошей на оголошення в газетах! Мистець.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 18.

РОМАН ВИХОЛІС.

CONIUNCTIVUS.

(Докінчення).

„Одної неділі довідалася я, що Василь вибирається в гори на лешатах разом із нашим товариством. Коли ми вже зібрались всі на двірці і поїзд мав уже відіхати — Василя нема. Нарав бачу його з повним наплечником, у руках має лешата. Я закрутилася між товаришками. Аж як ми висіли з поїзду і почали йти в гори, він побачив мене і привітався.

— О, панно Олю! То ви також спортсменка?

— О, стара — кажу. Ви новик, то вам буде дещо незрозуміло, приходьте до мене за інструкціями. Гарна погода, будемо мати приємну прогулку.

Ми вибрались в гори. Я знала вже від Василевої мами, що він пропадає за пампушками. Я випросила в його мами припис, напекла їх і нахала ними мій наплечник. Ідемо, я зі своїм, він зі своїм тягарем. Вийшли ми на шпиль гори. Чудовий вид. Відпочиваємо. Починають витягати, що хто взяв зі собою їсти. Стою недалеко Василя; його торба напхана... думаю: „На ніщо мої пампушки зладуться“. Він відчиняє торбу, а там ціла крамниця — якісь шітки, пасти, ручники, а нічого їсти. Витягає якусь булочку з кусником шиночки. „Добре ти вибрався“ думаю собі. Гошу свої товаришки, запрошую і Василя. Спочатку відмовлявся, а далі як забереться до їжі, аж сама я дивувалася, як це все зміститься в його шлунку.

Вертались ми на лешатах, — я випередила всіх. Василь позаду всіх. Я перед самим селом злізла біг і зрівнялася з ним.

— Щось мене нога болить — кажу — мабуть жили натягнули собі, далі на лешатах не можу йтати. Зійміть мені, будь ласка, лешата. —

Зняв свої і мої, ідемо разом пішки. Я поховзулася навмисне. „Візьміть мене, кажу, за рамя, бо боюся впасти“. Так під рукою зайшли ми аж до поїзду. Ми йшли в однім переділ і не оглянулися, як були на своїй станції. Василь відповів мене додому. Перед хатою похвалився, якто йому мої пампушки смакували.

Стара не витерпіла, виговорилося, що дала мені припис. Так він дізнався, що я знаю його маму. За короткий час здибав мене на вулиці і питається, чи мене нога не болить. „Чого ви мені не згадали, що заходите до моєї мами?“ — „А що ж? Чи це таке важне, щоб про те говорити?“ — „Но, певне, що ні... Моя мама вас дуже хвалить. Вона бідна, все сама в хаті, дуже рада, як хто її відвідає. Я вам дуже вдячний, що часом її порадуєте візитом“.

Від того часу не було вже чого критися. Я залюбки почала заходити, як Василь був дома. За короткий час запросив він мене на підвечірок, щоб — як казав — відісти пампушки. Я ранком помогла його мамі пекти тісто, а вечором спільно позідали. Так я в них загніздилася. Шкож? Василь другий раз на лешата не так скоро поїде, боїться скрутити собі ногу, на баль не вибирається, бо не танцює, на патріотизм його не візьму, бо політикою не цікавиться. Деколи зустрінемося, поговоримо, але чую, що ми відчужуємося.

Якось його мама простудилася і лікар казав їй лежати в ліжку. Я відвідала її і кручуся по хаті. Служниця десь вийшла. У кухні на стіні на дерев'яних рамах висить усяка кухонна посудина. Дивлюся: гачок, на якому висіла рама, зігнувся від тягару. Я ще більше розколювала його рукою, ледви тримався. Вернулася кухарка, ледви рушила раму і все понавішувалося зі шкла потовклось. Ввечір оповідають мені про нещастя. Як почали ми радити, рішили відправити кухарку. „За день-два найдете другу — кажу — а я за той час кілька годин денно допоможу в господарстві“.

Почала я варити їм обід. Бачу, Василеві обід смакує. Кухарки зголошувались, а ми перебираємо. За якийсь час Василеві мамі зовсім полехшало, прийняла нову кухарку, я хожу до них, але все по старому, треба, бачу, знову починати все наново. Василя займає тільки філософія. Як про неї говорить, то зараз оживляється і цілий світ поза нею для нього не існує. „Не лишається ніщо інше, гадаю собі, як його на ту філософію взяти“. Я мала скінчену семінарію. Для університетських студій треба було здавати доповняльний іспит. От, я і забралася до того іспиту. Вже не заходжу до Василевої мами. Здибав мене Василь на вулиці: „Чому до нас не заходите? Моя мама вже кілька разів за вами питалася“. — Не маю часу, кажу. — До іспиту приготувалось, хочу студіювати філософію. „А як вам іде?“ — питається. „Гаразд, тільки деякі річі не добре розумію“. Він на це запропонував мені поміч. Я відмовлялася, а він дала намовитися. І він почав мене вчити.

Одного разу викладає мені, що це таке коніюнктивус. Вимахує руками, питається, чи я його добре зрозуміла? Я заперечила головою. Повторяє другий раз. Мене лютє піврала і зі злости сльози станули мені в очах. Як Василь побачив сльози, почав виправдуватися, що не має хисту ясно висвітлити, що це його вина, чому я не розумію... Мені почали сльози капати з очей. Він побачив мене тоді, щоб потішити. Хотів поцілувати мене в чоло, але вже якось так склалося, що потрапив у самі уста. Я щось на це гостро відповіла. Він знову виправдувався і мусів поцілувати мене другий раз.

Вже від того не було далеко до подружжя. Я вже тепер не студію філософії, не маю часу на це... треба діти бавити. Здається, що перший раз, як у світі існує той коніюнктивус спричинив аін подружжя. Я колись то питаю Василя: „Щож, признаєш, що на світі існує любов?“ — Відай так — каже — це щось такого, як електрика, лише треба знати, як її використати.

ВІДУКИ ДНЯ.

На слуквах

Вечором, коли на сіре місто налягає ні то зряка, ні то пил, прилітає адалеку вітер. Весняний, радісний вітер, що несе з собою запах перших фіялок і голоси перших предвісників весни. Десь там у бездонній глибині неба сурмляють дикі гуси, калатають качки, грають на флейтах кулики. Час до часу обзивається як сумна флюра самітна чапля — знак, що буде дощ. І справді другої днини, або ще досвіта починає росити дощик. Та не страшний він на весну: засвітить сонце, повіє вітер і висушить болото. Не так як восени, коли грізюка кепкує собі і з сонця і з вітру.

Вечором, коли на сіре місто налягає ні то зряка, ні то пил — вибираюся у ліс на слукви. Маленькі довгоногі пташки, що ранньою весною надтягають з півдня і ожнялюють заспаний ліс.

— Хрр-хрр! Ціть-ціть!

І той хрпін і те ціткання миді серцю мисливого і зворушують його неменше як блей цапа чи рохкіт дика.

Нині день був на диво тихий, майже безвітряний. По небі повали лінійні волохаті хмари і було парно. Я швидко рушницю на плечі і в ліс...

Невеличкий зруб, а там сіножаті і рідкі вільхові гайки. Виміряне місце на слукви. Минулого року не один вечір простояв наслухуючи і вистояв не один „промах“ — пудло, як кажуть у нас. Слуква швидка bestія і як на дворі вітряно, то летить як ластівка. Зате як тихо і парно, то тягне спокійніше і часто голос подає.

Стою... жду...

З корців вибіг зайчик, стану у стовпок, покрутив вусиками, кивнув задоволено головою і

побіг на свіжу омивину. За хвилину майнула видолінком якась темна силуетка. Старий грішник — лис вибрався на „роздобутки“ в поля, а як не поведеться, то і в село. Може якась неслухинна курочка заночувала під плотом, може де курник забула зачинити недобайлива господарня.

— Хрр-хрр!...

Захрюпав над зрубом і відірвало мою увагу від лиса.

Чорний клубочок завис над мою головою.

— Гах! — ревнула рушниця і клубочок скотився на землю.

По стрілі лис притаївся, запер дух і витрищив очі. Хто, чому і де порушив святість весняного вечора.

Але мене тяжко доглянути: стою непорушно під корчем, а сумерк, що впливає долом ліс, закриває і мене.

— Ціть-ціть, ціть-ціть! — друга слуква.

— Бабаух!

І знову чорний клубочок покотився.

Добрий сьогодні „тяг“. Видно нахлинула нова партія слукв, спинилася в знайомім ліску спочивати і стрінулася зі мною.

Ще сім разів обзивалась моя рушниця і сім разів падали додолу пір'ясті клубочки.

Восьмий раз обзивалась уже не рушниця, а моя жінка, що відчинила двері:

— Чого сидиш на потемки? Ходи, вечеря на столі.

Я лишив ліс, постріляні слукви, звис з капани і пішов у другу кімнату, на вечерю.

Галактіон Чинча

Р. С. Всім П. Т. Поклонникам ловецького спорту, що не можуть виїхати зі Львова, раджу помагати собі в той сам спосіб. Тільки нехай вибирають тихі вечори, бо в вітряні страшенно тяжко поцілити!

Е. ДУМИН

Львів, Коперника 23.

(Рік Віномольська)

Варує по лінійці ціна:

новости ніночі

мунісьні

— товар першорядний —

Ціна низька!

можуть вибитися на нашій сцені. Після цієї прем'єри „Сербина“ відіграють на сценах наших львівських читальень. Українське громадянство Львова повинно підтримати цей почин створення постійного українського театру у Львові.

3 кіна.

Кіно „Атлантик“: „Кров на морі“.

Капітан корабля вже немолодий, оженився серед виняткових обставин, як це трапляється морякам, що ширяють по всьому світі, з молододу, гарною жінкою. Він не знає нічого про її минуле. Зате знають про те, як вона мусіла заробляти в підрадному кабаре — інші моряки, один молодий старшина, що спас її від смерті і один аферист, що веде контрабанду зброєю між Францією і Африкою. Аферист, що хоче перевести більший транспорт зброї, використовує знайомість з жінкою капітана, погрожуючи їй, що відкриє її чоловікові деякі подробиці з її минулого, насвітлюючи їй по

РАДІСНІ СВЯТА з незрівняним українським РАДІО-ПРИЙМАЧЕМ „ЕРГОН“ ЛЬВІВ

Потоцького 58.

В Мадярщині арештують фашистів.

Мадярська поліція перепроводила минулої п'ятниці ревізію в домі крайньої правої партії „Воля народу“ в Будапешті та арештувала 24-ох визначних членів партії разом з її провідником б. отаманом Саласі. Ревізію й арештування передано з наказу нового міністра внутр. справ, що почав акцію проти всіх крайніх партій як правих, так і лівих.

Еміграційні справи.

ОСТОРОГА ПЕРЕД ЗАТАЮВАННЯМ НЕДУГ.

Часто трапляється, що емігруючі родини отаратися при візді серйозні факти захворювання по зразку недуги когось із членів родини (це найбільше торкається дітей). Ті родини не знають собі справи, що такі недуги, як кір, шкарлатина або віспа (навіть вітряна), які для недужого вже не є гримі (ерка минає), а за часом переростають у смертельну хворобу. Завчасно період захворювання, всеж такі можуть заразити особу в оточенні і спричинити епідемію між співтоваришами подорожі.

Остерігаємо, що затаювання перебутої недуги намагаючись емігруючу родину за захисні кошти привезти до Варшави або до Гдині, бо дуже основні лікарські оглядини, що їх переводить Еміграційний Сіндикат, виключають можливість переправити недужого на корабель. На випадок виявлення обміну потешної недуги з емігранта ціла родина мусить відбутися кватрантану. Кошти зварантани спадують на родину, що не зв'язалася на остерогу, свідомо на власний ризик приїхати до Варшави або до Гдині.

Еміграційний Сіндикат призначений у технічній піддаєх поопутати в цілому безоглядністю, щоб охоронити від зараження багато осіб і не заразити емігрантів на своєму випадку відслідання їх органами влади закордонних країн із заморських портів.

ЕМІГРАЦІЯ В БЕРЕЗНІ 1937 Р.

В місяці березні 1937 р. виїхало за посередництва Еміграційного Сіндикату: до Південної Америки 597 осіб, до Північної Америки 345 осіб, до інших заморських країн 30 осіб. Разом виїхали з Польщі 1.092 особи.

ЕМІГРАЦІЙНІ ОШУКАНЦІ.

Створення в Березині повідомлення Еміграційний Сіндикат, що Геврета Брауна, який заміняв незалежним перебуваючим емігрантів, вважав арештованим 17. березня ц. р. і передала прокуратурі окружного суду в Березині.

І КОМУНІСТІВ.

Будапештська поліція впала на слід тайної комуністичної організації і арештувала 12 осіб, а проти кількох десятків почала слідство. Влада ствердила, що ця організація діяла за інструкціями від Комінтерну через міжнародну комуністичну організацію „Червона Поміч“.

З театру.

„СЕРБИН“, драма на 5 дій І. Тобілевича, виставлена Робітничим Театром у Львові.

Рухає Товариство Українських Робітників „Сила“ у Львові, яке згуртувало досі яких 1.500 найсвідоміших українських робітників, організує свої філії у краю, веде свою харчівню та широку допоміжну акцію для безробітних, має свою театральну секцію „Робітничий Театр“, тепер єдину українську трупу у Львові. Під проводом свого організатора і режисера п. П. Гордієнка цей Робітничий Театр дбайливо підготував прем'єру „Сербин“, виставлену вперше на сцені 16. ц. м. в залі Театру Різноманітностей. Ця драма змальовує козацький побут з виправами проти татар, співами, танцями, козацьку любов, зраду зарученої дівчини, очарованої чужинцем-сербином, якісні жакливі кінці сербиз-інтриганта. В пєсі підкреслені і позитивні моменти, як любов батьківщини, героїзм і традиція. Поодинокі ролі відіграли: П. Гордієнко (Софрон), О. Галушка (Ялина), І. Паньків (Данило), Я. Яремко (Сербин), В. Шах (татарин), Гомзяк (Шанько), К. Бусівин (Марта), Ю. Сингалевич (бандурист) і інші. Особливо добре випала пара Ялина—Сербин. Аматори старалися виїзяти зі своїх ролей якнайкраще, що їм у великій мірі вдалося. Гарні декорації і костюми (власні) причинилися до збільшення успіху. Численно вібрала публіка, майже виключно з робітничих кол, нагороджувала гру аматорів рисними оплесками. На жаль не заважали їм майже нікого з інтелігенції, крім кількох одиниць.

Робітничий Театр при Т-ві „Сила“ має кілька сценічних талантів, які при відповідній праці над собою і під проводом доброго режисера

своєму, коли вона не виробить йому протекції. Капітан — суворий у своїх службових обов'язках, мав за завдання пильнувати побережжя, стже треба було, щоб він не добачив корабля з контрабандою.

Інтрига не адається, чи пак ускладнюється зовсім іншими моментами: капітан підозріває свою жінку, що вона сходиться потайки з його найближчим молодим приятелем і своїм помічником моряком. Маємо фільм про боротьбу між коханням і обов'язком. Роль капітана грає великий мистець Гаррі Бор, його партнерка — слава Шанталь. Іван Можухин має на цей раз аєцкаву роль. Цікаво бачити, як рятують моряків, що опинились на дні моря у підводному човні.

Найкращу вудженину, добре мясо і свіжі товщі дістанете завжди у мисарських крамничках

„ЦЕНТРОСОЮЗУ“

Ринок 2, Зиблієвича 2, На Байки 8, Личаківська 50, Жовківська 175, Кентшинського 21, Замарстинівська 36.

Кіно „Стилев“: „Рік 2000“ та ревія „Жартливо“.

(er). На дошках цього кінотеатру виступає ревієвий ансамбль відомого режисера веселих сценек, Реф-Ренз, якого програми визначаються багатим накладом дотепів, веселих скетчів та гротесок. Гумор репрезентує головню Вол. Борунський, що зеднав собі симпатії всєї публіки, водевістка Ріта Конажевська має свої дуже добрі „шлягери“, а Н. Оленська створюючи цікаві характеристичні типи, самою появою викликає сміх на салі. З попереднього ансамблю залишилися Вінецький та танцюва група К. Островського. Остання програма густо перетиснена невимушеним гумором і усіх без винятку задовольняє.

На екрані одна із першорядних фільм, яка недавно йшла в „Копернику“ з дуже великим успіхом.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА.

Французи журяться книжкою ми - ні.

Французькі видавництва підвищили ціну книжок з огляду на дорожнечу. В останніх місяцях ціна паперу підскочила на 65 пр., друку на 50 пр., перопаперу і брошурування на 103 пр., крім цього скарбовий уряд наложив новий податок 6 пр. на видавництва, так само, як на перфуми і фармацевтичні продукти. У відповідь на це повстала організація не для боротьби з обнижкою ціни — бо проти дорожнечі не можуть боронитися навіть люди при державній кермі — а за поширенням читачської публіки. Почини до цієї організації дав відомий письменник Жорж Дігамель, згуртувавши не тільки авторів та видавців, але і друкарів, фабрикантів паперу, ілюстраторів і численних читачів — людей з впливом та іменами.

Мета такої організації відродити смак серед ширшого громадянства до книжки — розумною рекламою. Крім цього подбає вона, щоб у Франції повстали численні бібліотеки за прикладом Злуц. Держав і Німеччини. Комітет цієї організації зумів притягти навіть представників Швейцарії, Бельгії та Канади, де поширена французька книжка. Послухаймо з цього приводу міркувань швейцарського денника „Журналь де Женев“, що присвячує справі загроженої книжки вступну статтю:

„Книжка це одна з найнещасливіших жертв нашого часу. Мало хто її купує. Не тому, що вона дорога: заплата 15 чи 20 франків за нагоду до думок і мрій, за можливість збагатити себе внутрішньо це небагато. З усіх продуктів людського промислу ціна книжки зросла якнайменше. Може навіть більше шанувалиб її, якби вона була дорожча.

„Багато осіб відтягають від неї денники та журнали. Ці періодичні видання приносять щодня чи щотижня легку, різноманітну лектуру, з усіма відгуками дня, полеміками та ілюстраціями; коли проковтнете їх — ви голодні. Ви їх відкидаєте легко на бік. Для багатьох скласти бібліотеку це навіть клопіт.

„Та люди читають менше головно через те, що менше сидять дома. Виходять з дому для спорту, як учасники чи глядачі. Коли у неділю люди сиділи над книжками — тепер заняті спортом, а ввечір відкривають радіо або йдуть до кіна. Слухати і дивитись — ці дві функції стали для наших сучасників дуже важні, але вони — пасивні. Щоб читати, треба проявити зусилля волі та думати.

„А це потягає за собою всякі наслідки. У нинішніх часах людина більше метушлива, але духовно недіяльна. Тому, що ми зникаємо раз-у-раз слухати всякі речі і дивитись на те, чого сами не вибираємо, підлягаємо їм, але не з захопленням, тільки механічно. А той, хто любить читати, саме має вільну думку і вибирає нею; він бунтується проти режиму, що каже нам підпорядковувати свій смак на кожному кроці, режиму, що ділає на масу і звертається більше до вуха та ока, ніж до розуму.

„Щораз більша нещадка книжки може довести до занепаду культури. Культура вимагає знання, розумування над текстами, що мають тривку вартість, вимагає активної співпраці одиниць, щоб передавати нащадкам надбання цивілізації. Книжка це один із засобів досконалості людини“...

Так пишуть у краях, де щодня книгарський ринок викидає більше книжок, ніж у нас, Галичині, появляється їх за рік. А проте, якби французи знали, що в нас виходять книжки тільки завдяки патріотизмові одиниць — авторів і видавців, які не рахують на дохід, — то може задринилиб нам. Та це булоб захоплення основане на незнайомості наших обставин. Книжка не є в нас предметом продажі, не є і предметом буденної духовної потреби. Про її кризу говорити в нас не можна, як не можна говорити про економічну кризу в краю, де 90 пр. населення годується тільки бараболою, не має на нафту, сіринки і сіл.

— о —

ВЕСНА 1937

Найновіші моделі плащів, костюмів і суконь у великій виборі в нововідкритім магазині!

Львів, вул. Ягайлонська ч. 8.

П. Т. урядовцям догідні сплати.

393 17-20

„BEAUTY“

Кілька нових французьких повістей.

Андре Жід дає повість „Женевієв“, що є продовженням двох попередніх невеличких психологічних оповідань „Школа жінок“ і „Роберт“. Є в цій повісті дві головні історії нещасливої дівчини, не зовсім чистої поведінки. Жід уміє оповідати і тримати читача у напрузі. Хоч героїня цікавить нас дуже мало і має небагато нашої симпатії (Жід не любить „симпатичних“ героїв), стежимо за її переживаннями до останньої хвилини. Коли зачинаємо книжку — ми сильно розчаровані.

Другий великий письменник Анрі де Монтерая продовжує свій цикл „Дівчата“ повістю з патетичним заголовком: „Змилосердіє над жінкою“. Герой першого тому повісти „Дівчата“ — повістяр Коста (себто сам автор) дістає багато листів від своїх зведениць. У цій повісті знайомимось тільки з одною із них, Б, як чуємо, менше цікавою, як інші. Зате письменник має свої причини, чому в ній захоується. Повість має розкрити нам ці причини. Така собі звичайна сцена, як та, де закохана пара приготувляє чай у кухні, виходить попросту небуденною подією, зовсім новою. У цьому і талант письменника.

Відомий повістяр і критик Леон Доде нещодавно продуцент повістей, дає в „Аріані“ сатиру на французьких аристократів, що люблять у буденщині наслідувати англійців. При цьому, як справжній француз, дає портрет французької

жінки, цим разом виїняткову — чеснотливої та дуже симпатичної.

Авторка Моніка Сен-Еліє належить до найчільніших фр. повістярів нового покоління. Її остання повість „Мертвий ліс“ перекладена в Америці зустрілась з найбільшим признанням. Є тут ціла галерея типів і подій, важких і зовсім мало-важких, переплутаних і переданих із розмов різних осіб. Завданням авторки є відтворити світ дійсний і уявний, щоб підкреслити безсилля людини та її невтомну потребу ідеалу. Повість нагадує методу найбільшої представниці цього жанру в Англії Вірджинії Вульф.

Анрі Троя — молодий автор, що дістав недавно нагороду за селянську повість „Фальшиве світло“. Його нова повість „Природна величина“ це історія підрядного актора, який живе своєю уявленою величиною і любовю своєї жінки, яка підтримує в ньому віру в його талант. Та з моментом, коли його малий син починає грати маленькі ролі у фільмі, його жінка присвячує всю свою увагу талантові сина, а не сім'ї чоловіка. Повість написана дуже цікаво

Читачі, зацікавлені книжками, про які згадуємо на цій сторінці, рідними і чужими, можуть на бажання дістати в редакції ближчі інформації, де вони видані, яка їх ціна, або їх оригінальний заголовок у чужій мові

— о —

Хроніка.

СМЕРТЬ РОСІЙСЬКОГО ГУМОРИСТА

Ілля Ільф — співавтор Євгена Петрова, з яким писав книжки, помер у 40 р. життя у Москві. Гуморески цих авторів були відомі у цілому світі. Їх повість: „12 крисел“ сфільмували. З оповідань найбільше відомі: „Ідеальна особистість“, „Надзвичайні історії з життя міста Колоколомська“, „1001 день або нова Шахерезада“, а повістей „Золота теля“. Писали вони теж сатиричні жариси як напр. „Великий табір шукачів золота“, підписуючи їх псевдонімом „Федор Толстовський“.

АМЕРИКАНСЬКІ АВТОРИ НА 2000 РІК.

Американський чвертьмісячник „Ді Колумбон“ розписав анкету на тему: Яких із сучасних американських авторів будуть читати в 2000 році? Найбільше голосів зібрав Сінклер Льюїс, лауреат Нобеля, далі Біллі Катер майже зрівсім в Європі невідомий, ще далі прогорілий лауреат Нобеля О'Нейл і Елла Сейнт-Вісент, Мілтон, філософ Саломона.

ЗАМІСТЬ ТИЖНЕВИКА ДВОМІСЯЧНИК.

Цього року почав виходити у Берліні двомисячник під заголовком: „Das Deutsche Wort, Der Literarische, Welt, Neue Folge und die Grosse Uebersicht“ — У цьому заголовку маємо історію журналу припущеного гітлерівською владою. Журнал цей „Літературний Світ“ виходив від 1924 р. і був одним із найкращих європейських літ. журналів, хотіло показати, сардонічний виглядом і невеличкий. Його редактор Вальт Гаас уміє згуртувати довкола себе найкращих критиків і багатьох чільних євр. письменників. Був це журнал дуже живий, з відділом гострої критики і дуже багатий в інформації. Після гітлерівського перевороту Гаас як жид мусів перенестися до Праги. „Літераріше Вельт“ почали редагувати гітлеріани і швидко переназвали його на „Das Deutsche Wort“ — редактори змінилися і згодом у 1936 р. змінили його назву на „Die Grosse Uebersicht“, збільшили першій 8 сторінок на 32. Але і не це помагало. Тижневик на 8 сторінок і двомисячник на 32 сторінок то таки замало. Журнал під бомбартичним, майже середньовічним заголовком буде виходити 6 разів на рік замість 52. Як досі то воно зовсім неприємне, більше політичне, як літературне.

ЧОНОР — ЛАВРЕАТ БУРГТЕАТРУ.

Віденський Бургтеатр дав щоріку почесний перстень одній особі, що поклала виїняткові заслуги для його розвитку. Цього року окрема комсія відзначила ним відомого драматурга Франца Теодора Чокора за його пєсу „А. листопада 1918“, що була найбільшим драматичним успіхом минулого сезону. Не менший успіх мала його пєса „Товариство людських прав“. Чокор переклав теж Красівського „Небожеську комедію“, що йшла у цій же „Голосі народів у драм“. Чокор — уроджений відомець, вступивши із першою своєю пєсою „Золота вулиця“ у театрі Раймунда. Він має 52 роки і є наймолодшим із дотепершніх лауреатів Бургтеатру. Перед ним із письменників дістали таку саму нагороду: Шніцлер, Бар, Гамітман, Вальдотрай, Шенгер і Фульда, — крім цього артисти: Август Вальбрандт-Бюдінгс, Макс Даррієт, Ельза Вольфсгутт і Отто Треслер.

МАГАЗИН МУЖІСЬКИХ І ЖІНОЧИХ НОВИН

Л. ОЛЯНЧУК І І. ПІХЛЬ

Львів, вул. Кашуляна 3.

порукає по найкращих цінах жіночі і мужські Пам'ятки, скаринки, рукописи жіночі і мужські. 649 Газетерія — іри-отакі всілякого роду. 1-5

НОВА ПОВІСТЬ ОЛЯФА ДУУНА

Цей уже відомий на чужині норвеський письменник видає нову повість „Шлях серед ночі“. Вони — побутова, селянська, але діючі особи — звичайні люди та звичайні події виступають на тлі могутньої природи і так вони переплутані, що бачимо перед собою не одну справді людську велику трагедію. Історія одного подружжя змалювана тут з перспектив проляде цього часу, як колишні події. Повість утримана у спокійному тоні. Класицистична зема — Гамбург.

ГЕКИТИЛЬНА ГУРТІВНЯ

порукає нещадні суконні матеріали, що входять в обсяг одягальних товарів з найкращими безсвітніми фарбами на мужські і жіночі одяги найнижчі ціни.

Ф ма Шимон Бляйх

Львів, вул. Казиміра Великого 7.

6-8

Тел. 250-93.

1-10

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Перелет із Токіо до Лондону.

Японці хотять показати американцям та європейцям, що вони літають не гірше і небагатомілітарно так, як ніхто з чистих „білих“. Ось чому вже два нові приватні Масамі Інуа і Тсукагоші, двоє летунів, що установили новий рекорд перелету. Це молоді люди і починають свою кар'єру так само молоді, як Літберг.

Інуа має 26 літ, гарний як різьба, з рожевим личком, чудовим усміхом, скромний і тихий як його товариш. Вони привозять з Японії до Лондону привіт від короля і не соромляться ні трохи, що не вміють ні а зуб по англійськи. Добрий летун не мусить бути мовознавцем.

Перелет був для них божеською приємністю, всі невідомості та перешкоди вони вже забули. У перших 24-ох годинах вони не вірили, що взагалі доїдуть живі, три дні боролись із смертю серед бур та дощів, але все це вже поза ними.

В Японії буде шораз більше літаків.

Тсукагоші каже так репортерам:

„За кілька літ в Японії буде літаків не менше, як авт. Уже нині летунство розростається дуже швидко і я певний, що багато пілотов під нашими сльозами. Я знаю, що багато повітряних товариств цікавиться авіаціями нашої подорожі, щоб установити точні постійні пере-

лети між Токіо і Лондоном. Коли винят багато літаків і багато летунів, тоді що віддалі можна перелетіти приблизно в 100 годинак. Питання тільки в тому, чи пасажирів могло б згодитись на так мало сіл, щоб перебути такий перелет відразу“.

Цікаво, що підчас інтерв'ю лондонського журналіста з цими летунами, в кутку сидів якийсь поважний старший добродій. Уся мімніта, де їх приймали була повна квітів і вишневих пелюстків. Це великий японський поет Гошюске Комаї. Коли він довідався про намірений перелет своїх молодих земляків, рішив оспівати їх подвиг у героїчній поемі.

До літати летунів, що мешкають у Лондоні недалеко Гайд-Парку сходяться сотні японців, щоб їм скласти бажання з нагоди їх перемоги. Усі вони горді молодими героями.

Інуа каже:

— За десять літ будемо мати всі крила і тоді буде стільки літаків, що у повітрі треба буде не менше політати, як нині у великих містах.

А приятель додає:

— Коли ще хемікам удасться знайти паливо легше і з меншою місткістю від бензину, тоді перелет довкола світа буде забавкою“.

СМАЧНІ І ПОЖИВНІ

MAGGI⁰²⁰
ЮШКИ

ОДНА КІСТКА 20 ГРОШ.

2.12

Міліони філантропійної патріотки.

4 місяці тому померла найбагатша жінка Англії — леді Гавстон. Залишила вона 4 міліони фунтів. Її останній (третій з черги) чоловік залишив їй 7 міліонів фунтів. 3 міліони з процентів пішло на всякі її потреби та примхи. Тепер уся Англія, головні спадкоємці леді Гавстон, журяться, що зробити з майном, яке вона залишила. Її завіщання не знайшли. Вона не любила говорити про свою недугу і до смерті розмовляла про всякі інші речі з лікарями та знайомими, хоч і не менше веселі, як про безробіття, міжнародно політичну ситуацію, еспанську революцію.

Три подружжя і добродійні жертви.

Небійка мала славу дивачки. Вона любила все незвичайне. Навіть коли робила значні дарунки або їздила літаком то робила це інакше — як усі.

Вона мала трьох чоловіків. Першим був сер Теодор Брікман, у 1901 р. аїшшла заміж за барона Вайрона, що помер у 1917 р. Сім років пізніше аїшшла заміж за сера Гавстона, фавбриканта кораблів. По двох роках Гавстон помер „серед таємничих обставин“, як це вона зазначила на його гробниці.

Від того часу леді Гавстон звертала на себе увагу багатьма добродійними жертвами. У 1931 році дала вона 100.000 фунтів англійським летунам, щоб вони могли добре підготуватись до змагу за міжнародний перелет; завдяки їй Ан-

глія здобула „чашу Штайнера“. На другий рік дала вона 200.000 фунтів на фонд державної оборони. Тому, що „Англія в небезпеці“ леді Гавстон дала в коротких відступах ще державному скарбові нових 90.000 фунтів. Після одної радіової промови Уельського князя на Різдва 1928 р. призначила вона 160.000 фунтів на допомогу бідним і на шпиталі. У 1933 р. фінансувала вона експедицію на Маврит-Еверест, коли двічі перелетіли літаками над найвищим шпидем світа.

Примхи дивачки.

Патріотизм леді Гавстон проявлявся навіть у щоденних дрібницях. Хустинки до носа були в неї зроблені на зразок моряцьких англійських одягів, в її кімнаті повний цвітів коліри були дівочі так, щоб творили коміри британського прапору.

Ніхто не знав, як вона управляла своїм майном і тільки вона має роки. Роками не давала вона себе фотографувати, щоб ніхто не бачив, як вона виглядає. Всі гадали, що вона багато молодша, хоч мала померши 79 років. Увесь маєток записала панні Гор, тітці сера Гора, з тим, щоб вона зробила з тим те, що наказує їй її добре серце. Але панна Гор умерла у березні 1936 р. і тепер чотири міліони фунтів чекають на своїх спадкоємців — якихось далеких кривняків, які щоби піchnуть за них процесуватись.

ДАЙМОН

ДАЙМОН-батерП
ДАЙМОН-лямпочки
ДАЙМОН-жарівки

Є ЗНАНІ В ЦІЛІМ СВІТІ!

ЩО МОЖЕ ЧОЛОВІК ЗІСТІ.

В англійському містечку Честер помер цього місяця 26-літній парубок із різку недугу. Йм мав повончас враження, що мусить літати тверді та гострі предмети, щоб не був голодний. Пив оцет, їдав клочі, шрубки та цвяхи. Коли його взяли до шпиталю, лікарі не вірили, що людина може жити з таким музеем у череві. В ньому наїшли 218 цвяхів і шрубок, 37 грам-фонових голок, 45 устких шпильок, 12 перстців, 2 гачки, 5 чайних ложечок, 3 вили, 8 корків, 3 ножики, 4 ключі, 1 крап, 1 патрон, 1 шпиль, 6 міджів, 36 шрубок і ще... 117 металевих дрібниць. Усе це разом важило 2 кіло. Парубок мав вічну спрагу і „трубів“ оцет. Хто не вірит англійським газетам, нехай поїде до Честер, де в місті за виставовою шибкою всі ці предмети лежать як документ сили людського шлука.

СОВІСНИЙ ВЯЗЕНЬ.

На острові Гуерисей над каналом Ла Манш є в'язниця, а в ній усякі в'язні. Найоригінальніший з них, що має число 214 страшенно нудався в келії і знайшов спосіб, як щоночі, коли варто спати, виходити на місто. Йшов на волю і так само нишком вертався до келії. Однего дня сторожі ствердили, що його нема. Та зранку почали за ним шукати, він уже вернувся сам на підпиту. В його кишені знайшли в'язку витриві, якими він відчиняв усі двері. Замість похвалити його за те, що він солідно вертався щовечора до в'язниці, ще відобрали йому витриси, які він здобув силою своєї інтелігенції. Звідки їх узят — ніхто не знає.

**ЧАЙ
ПРІВЕС**

Сильно запашний
Дуже ароматний

ПІД ГАРАНТІЄЮ
ПРИРОДНИЙ
НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

Знак охоронений

НЕЙМОВІРНЕ, А ПРАВДИВЕ.

Припадок примхуватой природи.

У місті Дітройт при писках до одної школи трапилось, що дві учениці поділили саме їм і призначили: Павлина Тейлор. Вони обидві, зовсім не кривнячки ані близнятки, родились того самого дня 22. березня 1920 р. Та цього ще мало. Вони такі подібні одна до одної, як близнячки. Що більше: вони мають подібні нахили та звички і люблять ті самі речі. Приїхали вони з різних кінців краю, мають різних батьків і треба було, щоб зустрілись в одній шкільній лавці.

ВЕСЕЛЕ.

ПІЗНАЄ.

Він лежить у ліжку й мачить у гарячці. Термометр показує 40 ст. Вона й лікар стоять мовчки коло недужого.

— Геть, — кричить раптом недужий — геть ти потворо, щезай мені з очей.

— Пане докторе — каже вона вітшена — він приходить уже до себе, бо пізнає мене знову.

ПАСИВНА ФОРМА.

Учитель: Активна форма така: „Варко благословить своїх п'ять доньок“. Яка буде пасивна форма?

Ученик: Батько є поблагословив своїх п'ять доньок.

Лише ощадністю здобудеш добробут і незалежність!

МІСЬКА КОМУНАЛЬНА КАСА ОЩАДНОСТІ У ЛЬВОВІ

вул. БАПОВА 4. 7 і 9

та в Ваділі при вул. Городецькій 60 і вул. Жовтківській 75

приймають вклади ощадності почавши від 1 зол. Щоби дати змогу купцям і промисловцям помістити денні торги в касі, урядові години у вилдковім відділі щодня до год. 19.30.

За вклади та їх опрощенування ручить Громада міста Львова цілим своїм майном.

Гемороїди
є причиною злого самопочуття
і т. п. Треба конче усунути ті до-
шкульні недомогання. При гемо-
роїдах живемо

Anusol
- GODESCHE -

Чопків
Дістанте в аптеках
12 чопків 5 зол. — 6 чопків 3 зол.

НОВИНКИ.

— Приймаю пацієнтів у мому заведенні Львів, вул. Сикстуська 17, тел. 265-73 від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Пальони, золоті, платинові і емальовані корони, штучні зуби в золоті, калікуку і неріжучий сталі. Регуляція зубів, що криво ростуть. Полеші в сплатах. — На с.с. 2—3

— Найкращі лиси, пелерини виконую і поручас Ю. Глушевський, пл. Капітульна ч. 3, тел. 254-46. Приймаю футри літом до переховання.

— Застаєте, що все перекарає, хемічно чистить свої механічна пральня „АТА“. Контори приймає: Львів, вул. Зелена 31, Бляхарська 21, На Байках 15. Виконання солідне. Ціни низькі. 504 3—3

— Весняний сезон у Черчі. Весняний сезон у Черчі починається 5. травня. Ті, що хворіють на ревматизм, гіст, іскіас, залу перемену матерії, шлунокові, ниркові та жіночі недуги повинні користати з найдешевших цін і найдодатнішого часу лікування. Інформації: Управа Живця, Черче, п. Рогатин. 642 5—10

— Заходом Товариства Письменників і Журналістів та Т-ва „Молодої Громади“ відбудеться у доміш „Молодої Громади“ при вул. Коперника в четвер 22. ц. м. відчит ред. І. Кедрин на тему: „Українська консолідація, її потреба, можливість і труднощі“. Вступ для членів обох Товариств. Початок точно в год. 1/7. вечора.

— В 40-ліття Ремісничо-Промислової Бурси у Львові відбудеться ювілейна академія 25. ц. м. в жовтій салі Нар. Дому. Початок: год. 6.30 веч.

— Вечір пісень та оперових арий Ольги Ленкової відбудеться у вікторок 20-го ц. м. в год. 8. веч. у малій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка. Співачка, яка по студіях у Марії Соки і проф. Улуханової продовжувала їх у Відні, дебютувала вже з успіхом на оперовій сцені у Львові. В програмі цікаві твори Доніцетті, Лисенка (велика зрія з опери „Тарас Бульба“), Маєрбера, Регера, Мазера, Чайковського й ін.

— Замість війни на домовину бл. п. д-ра Остапа Прийма складають: Іванна і д-р Дмитро Левинські на писанку для політичних в'язнів 20.— зол.

— Зміни в міністерстві почт і телеграфів. Політичні кола переконані, що при найближчій зміні уряду дійде до змін у міністерстві почт і телеграфів. Новим міністром почт буде м. б. Аргасинський або Кручків, а теперішній відеміністр почт і телеграфів Врошинський перейде до дипломатичної служби в міністерстві закордонних справ.

— Перші роковини кривавих подій у Львові. Дня 16. ц. м. у перші роковини похорону жертв квітневих подій минулого року відбулася старанням ППС у Львові жалібна маніфестація. На гробах жертв зложили вінці, а підчас жалібної маніфестації промовив п. Гадух. По вулицях ходили то го дня змичнені поліцейські стійки; але не мали причини інтерв'ювати.

— Магістратські молочарні під новою фірмою. Міська рада у Львові на своєму засіданні рішила на внесок рад. І. Козьола виарендувати новоствореній спілці під назвою „Мейска Млечарня Зв'язанкова“ частину об'єктів МЗА (Міських Апроваційних Заведень) при вул. Бема, зокрема частину будинку та машини давньої молочарні МЗА за місячним чиншем у квоті 1.110 зол. Новооснована спілка має зацати продукцію з днем 1-го травня ц. р. — Давніші молочарні МЗА мусли ліквідувати, бо довели до великого дефіциту.

— Львівська хроніка. На Гетьманських Валах недалеко В. Театру брати Франц та Адольф Крайч счинили некролю бучу, що її ліквідувало шойно по довшому часі чотирьох поліцаїв. Виявилось, що оба брати весело забавлялись з двома жінками легких обичаїв і опинившись по ліночі на Гетьманських Валах завели сварку. П'яниця відставила поліція до арешту, щоб протверезіти. — Поліція арештувала зарібницю Марію

Стецину за те, що покинула минулого тижня свою маленьку дитину при вул. Острожських ч. 4. — Перед карним судом у Львові стану в суботу 18. ц. м. Стефан Телічек, урядовець абірної громади у Бруховичах, який від квітня 1935. до липня 1936. р. присвоїв собі 1.568 зол., а в Касі Стефчика 1.677 зол. Прокуратор потягнув його до відповідальності за зловживання.

— Контроль споживчих крамниць. Члени промислового відлау магістрату при сплучасті поліції перевели контролю споживчих крамниць, харчівень і торгових площ. Контрольні органи покарали 13 осіб за порушення санітарних постанов, 49 осіб за недостачу цінників, а на 52 особи зробили карні донесення до городского староства за несправильне означення цін.

— Персональні зміни у тернопільському воевідстві. В тернопільському воевідстві перенесені м-р А. Володавський референдар воевідського уряду на становища віцестарости в Копичинцях, м-р Л. Яховський копичинський віцестароста на становище віцестарости у Заліщиках, Тад. Рутковський заліщичський віцестароста на становище віцестарости в Тернополі; м-р Марія Валенська референдар воев. уряду на рівнорядне становище воевідського уряду у Львові.

— Нова польська молочарня. Союз польської молочарської спілки в Петликівцях Старих п. Бучач почав при допомозі Державного Хліборобського Банку будову нового будинку змеханізованої молочарні, яка скріпила свої агенди і збільшила територію своєї діяльності. Польська молочарні в Бучачині продукують к. 126.000 кг. масла. На петликівську молочарню випадає к. 50.000 кг.

— Ріка переїла газопроводи. В Коломиї влада замкнула газопроводи, бо ствердила, що ріка їх переїла і могло дійти до вибуху газів.

НА ЛІТНІЙ СЕЗОН содадно та естетично виконую одяги кравецька робітники

Андрій Дуфанець

Пасаж Ніколяша. Тел. 287-41.

На складі наймодніші матеріали постійно до вибору та готові імпрегновані плащі. 653 2—4

— Красва хроніка. Оноді вибухла пожежа у млині Я. Берези і Ст. Загородного в Чернихівцях пов. Збараж. Причиною пожежі імовірно підпал. — Земля приспала в каменоломах у Чорткові п. Тернопіль робітника М. Солодкого з Луки Великої. За випадок відповідають підприємці. — У Петриківцях п. Товмач вибухла пожежа в домі Івана Лашка, яка з причини вітру перекинулася на інші доми. Згоріло 14 господарств разом із живим та мертвим інвентарем. Шкоди є на 35.000 зол. — Підчас спору за масток дійшло до бійки між Петром Гнатом і Мартином Беніцьким у Добромилі, підчас якої Беніцький тяжко ранив вистрілом з револьвера П. Гната в голову. В обороні брата Василь Гнат ранив Беніцького вилами. Раненого Гната перевезли до шпіталью в Перемишлі. Поліція відбрала револьвер від Беніцького і веде дохочження. — У Красноставцях дістав Іван Гуменюк підчас суперечки на тлі мастковим такий сильний удар по голові, що помер.

— Вибух петарди у варшавській політехніці. В п'ятницю 16. ц. м. в год. 18.30 в будинку політехніки у Варшаві студенти, що переходили через коридор, кинули до салі петарду. Сила вибуху не була велика. Петарда ушкодила тільки палець. Негайно прибула поліція та обставила всі виходи і вилогітимувала всіх студентів, які були в політехніці. Кілька годин перед тим вибухла петарда при вул. Скорупки ч. 4. Сторож погасив пожежу більших шкід не було.

— 2 роки в'язниці за фальшування книжечок П. К. О. Карний суд у Варшаві засудив Й. Бурака на два роки в'язниці за фальшування книжечок П. К. О. Він фальшував книжечки перед кількома роками у Варшаві і на провінції, опісля втік до Франції, звідкля вернувся на фальшивий паспорт і далі продовжував своє ремесло.

— 15-літній хлопчина помер на рака. У вилеській шпіталь помер 15-літній хлопчина Й. Глязер, якого лікували на запалення сліпої кишки. Вже навіть підготували до операції, але в останній хвилині на доручення лікаря П. стримали на доручення лікаря хірурга. Шойно по смерті секція тіла виявила, що хлопчина неадужав на рака. Це один з дуже рідких випадків, щоб 15-літній хлопчина помер на рака.

— Велитєвська пожежа в Басарабії. У сладах бензини в Карм у Басарабії вибухла велика пожежа, що знищила сотки мешкальних домі. І склади з пшеницею. Страти перевищують 30 мільйонів лєв. Хоч у рятунковій акції беруть участь усі докопичні відділи пожежної сторожі, поже-

Так ідеально чисто відтворіює

РАДІОАПАРАТ

ELEKTRIT

Можна дістати в радіосалоніках і власну крам. у Львові у фірмі: Фото-Радіо-Палас пл. Маріївська 8.

жі покищо не вдалося вгасити. Під згарищами знайшли 8 зуглених трупів, між ними двоє дітей.

— Очайдушна відвага американських бандитів. У поштовім уряді в Тонек (стейт Кансас) тамошній шериф побачив двоє бандитів, за якими шукала поліція. Коли шериф хотів їх арештувати, бандити почали відстрілюватись і втікли, хоч один із них був ранений. У найближчій містечку Сотета схопили вони лікаря і приневольили його подати лікарську поміч та перевезати раненого бандита.

— Париж без пива. Парижеві грозить страшне нещастя... недостача пива. Голод на пиво викликали страйкарі в кількох більших париських і альзатських броварах. Конфлікт між власниками броварів і робітниками чимраз більше загострюється. Робітники окупують деякі фабрики і зовсім не випускають вантажних авт із готовим пивом.

— Оригінальне археологічне відкриття. Відомий дослідник Йоган Гангль, досліджуючи печери у Сирії, де, на його думку, повинні бути преісторичні гробниці, зробив оригінальне відкриття. Вхід до одної печери був прикритий величезним камінним блоком. Коли Гангль увійшов до середини, побачив наскрізь модерну піч і прилади до фальшування монет. Учений повідомив негайно про своє археологічне відкриття поліцію.

— Загинули два кораблі. Зі Стокгольму повідомляють, що два рибальські фінляндські кораблі, які виплили на доволі риб у ботнійському заливі, досі не вернулися. Тому, що в цю пору панувала над заливом буря, побоюється, що оба кораблі потонули разом із людьми.

— Вибух вулкану. В п'ятницю дійшло до вибуху вулкану Асана на острові Гондо. Близькі подробини невідомі. Вулкан Асана високий на 2.525 м. і вибухає від 1768 р.

— В Югославії шаліла два дні буря, в останніх днях спричинила великі матеріальні втрати. Буруни на Дунаї перекинули човен недалеко Острутини, 5 осіб затонуло.

— Рікні вісти. Від неділі пересунуть у Льондоні вказівки годинників на одну годину. Від цієї хвилини обов'язуватиме літня пора. — На одній із підводних лодок в Ріо де Жанейро наступила експлозія. Багато моряків ранених, з цього б важко. — У єгипетському містечку Кена виконували присуд смерти на бандиті Могамеді Солімені Халая. На хвилину перед виконанням присуду кат умер на удар серця. — У Берліні сконфікували всі закордонні часописи, які подали вістки про діяльність підпольної, опозиційної партії в Німеччині.

САЛЯМАНДРА

Львів, ул. Лєвонів 11.

В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.

Коневич Львів, Баторія 12
Тел. 274-00

ВІВ, БАТОРІЯ 12
Тел. 274-00

Томізі" і ревіл "Лікарство на смуток".

ОБУВУ на санта найдешевше поручає
фрма „КРАХА“ власник Я. Штрассер
Галицька 15 (в подвір'ю). **ДЕШЕВО БО**
В ПОДВІР'Ю. 562 3—10

В ПЛАЩАХ,
КОСТЮМАХ
И СУ

виробу однієї української фабрики батарей Е К О у Львові — вул. Городенська 28. — Тел. 219-26.